

Written by Vova Oliinyk
4th grade student of Zeiger Elementary School

MY BIG JOURNEY

Вітаю! Давайте знайомитись! Мене звати Вова, мені 9 років, я звичайний український хлопчик, який нещодавно здійснив подорож через половину нашої планети і опинився в Сполучених Штатах Америки! Насправді моя велика подорож почалась ще 24 лютого 2022 року. В той день в моїй країні почалася справжня та дуже страшна війна, яка і змусила моїх батьків залишити все, що в нас було і поїхати в невідомість, аби тільки забезпечити мені безпечне життя. Але ця історія не про війну, а про мене і моє навчання в цей такий шалений час.

Hello! Let's get acquainted! My name is Vova. I am an ordinary Ukrainian boy who recently made a journey to another continent of our planet and ended up in the United States of America! In fact, my big journey began on February 24, 2022. A real and very terrible war began in my country that day, which forced my parents to leave everything we had and go into the unknown, just to ensure a safe life for me. However, this story is not about the war, it is about me and my studies at school during this crazy time.

Я народився в Україні, у місті Києві, в столиці моєї країни, де жили та працювали мої батьки, мати Олійник Катерина, та батько Олійник Володимир. Мої батьки познайомилися в одній українській авіакомпанії, де працювали на різних посадах. Батько був пілотом, а мати авіаційним диспетчером. У 2014 році вони одружилися і невдовзі в них з'явився Я. Спочатку ми жили у квартирі, а за декілька років ми побудували власний великий і гарний будинок неподалік аеропорту і переїхали туди жити.

I was born in Kyiv, Ukraine, in the capital of my country, where my parents lived and worked. My mother is Kateryna Oliinyk, and my father is Volodymyr Oliinyk. My parents met each other while working for one Ukrainian airline, where they held different positions. My father was a pilot, and my mother was an aviation dispatcher. In 2014 they got married and soon after I was born. At first we lived in an apartment, but a few years later, we built our own large and beautiful house near the airport area and moved there to live.

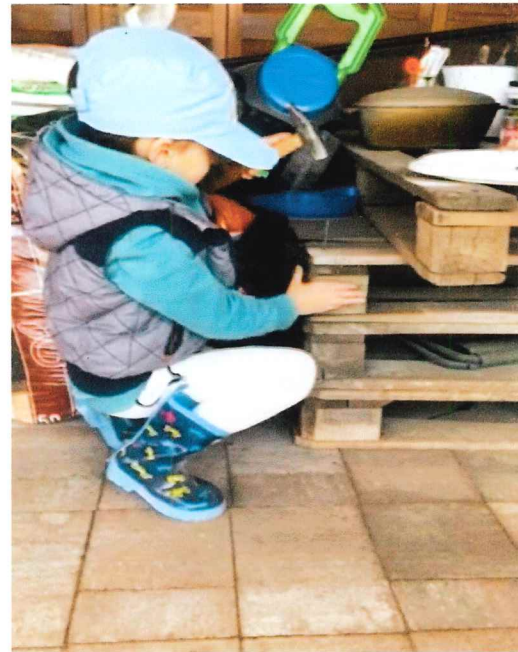
My sweet home

Вдома в мене завжди була купа занять! Я багато чим цікавлюсь і люблю проводити час з татом, майструючи щось в гаражі. Колись навіть я сам зробив собі рогатку!

В Україні в мене залишився мій улюблений велосипед та просто величезна купа різноманітних конструкторів LEGO. Я дуже люблю вигадувати і збирати щось нове, та мрію стати винахідником!

I always had a lot of activities at home! I am interested in many things and I like to spend time with my dad tinkering something in the garage. Once I even made a slingshot by myself!

My favorite bicycle and a huge collection of various LEGO sets remained in Ukraine. I really like to invent and collect some new things and I dream to become an inventor!

My bike

Я обожнюю всіх пухнастих котиків цієї планети, та і взагалі люблю всіх тварин і комах.

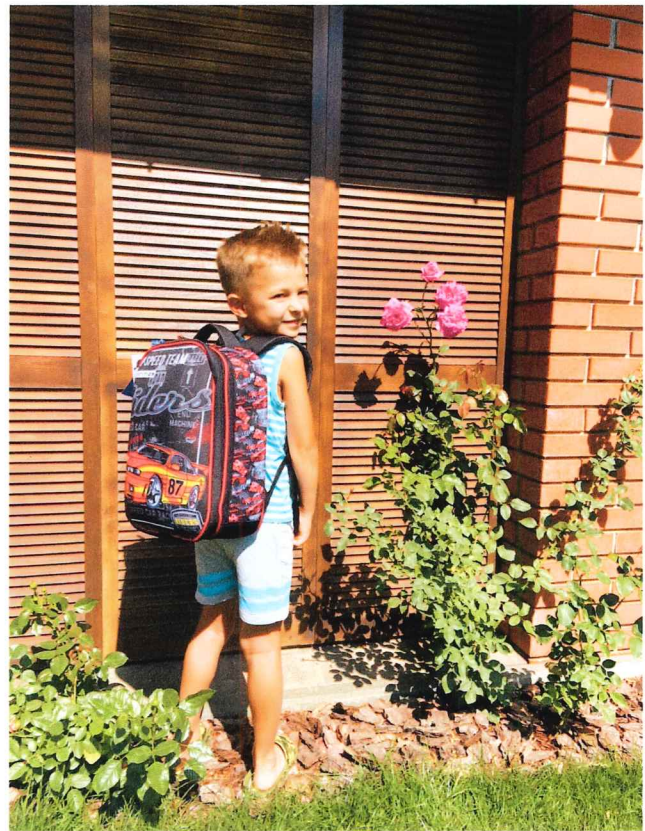
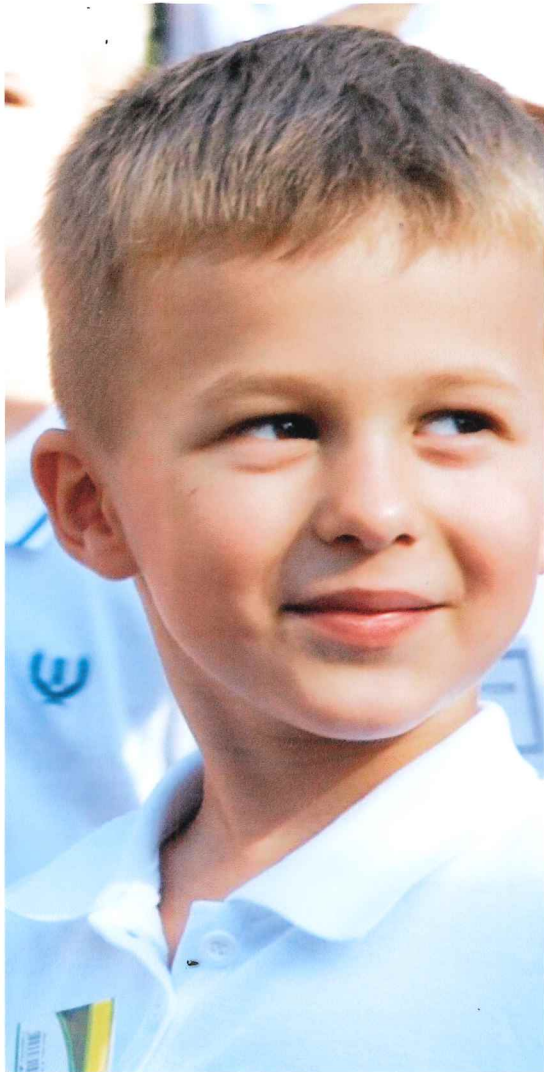
I adore all the fluffy cats, animals and insects of this planet.

Одного разу ми з татом побачили на вулиці маленьке кошеня і вирішили його врятувати. Спочатку відвезли його до ветеринара, а потім вирішили забрати додому. Мама була рада цьому)))

One day, my dad and I saw a little kitten on the street and decided to rescue it. At first we took it to the vet and then decided to bring it home. Mom was really happy about it)))

Я зростав та вже мав йти до школи у перший клас. Цього дня я чекав з нетерпінням! Пам'ятаю, як ми з батьками обирали мені шкільний рюкзак, він був найкращим у світі для мене! Це моє перше фото в якості учня. То був мій перший день в школі.

I was growing up and about to go to the first grade at school. I was looking forward to this day! I remember how my parents and I chose a school backpack for me, it was the best one in the world! This is my first photo as a student. It was my first day at school.

Ukraine 🇺🇦 ❤️

My school

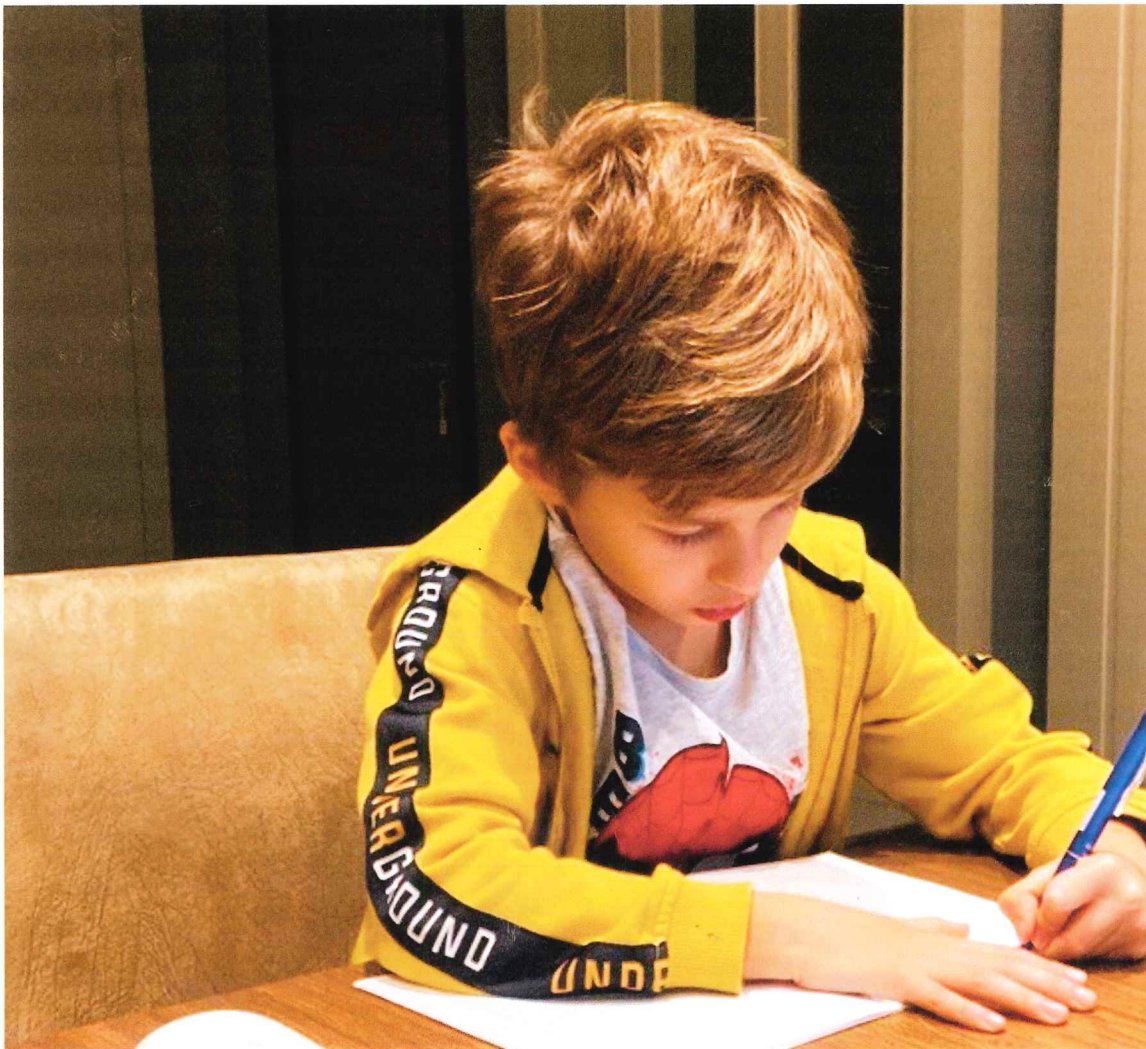
В школі я дуже старанно вчився. Мені задавали багато домашнього завдання, але я любив вчитись. Моїм улюбленим предметом завжди була математика. Крім занять в школі, я також почав відвідувати карате і досяг там певних успіхів. На своїх перших змаганнях я зайняв перше місце і дуже цим пишався. Також я отримав оранжевий пояс.

I studied very diligently at school. I had a lot of homework, but I loved learning. My favorite subject has always been math. In addition to my school studies I also started practicing karate and achieved some success there. I even took the first place at my first competition and I was very proud of myself. I also earned an orange belt.

У школі я знайшов нових та цікавих друзів. Я дуже люблю спілкуватись з однокласниками, грати, та потрохи досліджувати світ навколо себе. Однак через те, що сталася пандемія коронавірусу, до школи я ходив не завжди. Дуже багато навчання проводили дистанційно. Я навчався дома за комп'ютером. Для мене і моїх батьків це був доволі складний період. І для моєї вчительки також це було нелегко. Однокласникам і мені було мало чого зрозуміло через екран монітору.

I have found new and interesting friends at school. I really liked to communicate with my classmates, play and gradually explore the world around me. However, due to the coronavirus pandemic I did not always go to school. A lot of my classes was conducted remotely. I studied from home using a computer. This was a challenging period for me and my parents. And it was also not so easy for my teacher. My classmates and I found it difficult to understand much through the display.

Це - Оленка, вона мій найкращий друг з України. Зараз ми з нею не бачимось, бо знаходимось дуже далеко один від одного, але ми спілкуємося з нею по телефону.

This is Olenka, she is my best friend from Ukraine. Unfortunately, we are so far away from each other now and we are unable to have fun or play, but we still stay in touch by phone.

Батьки були розгублені і постійно думали, що нам робити далі. Так, одного дня мій тато знайшов нову роботу і ми на рік переїхали в Азербайджан. Азербайджан це держава на перетині Південно-східної Європи та Західної Азії, на узбережжі Каспійського моря. Але я не міг піти навчатись в школу тому, що вони були переповнені місцевими дітьми, в кожному класі приблизно 50 дітей! Також треба було знати азербайджанську мову, тому до школи мене не прийняли. Батьки знайшли рішення і весь третій клас я почався в українській он-лайн школі та успішно його закінчив. Мої батьки мені в цьому дуже допомагали, тому що часом було важко самому засвоювати новий матеріал, з електронним вчителем. Також моя мама знайшла мені вчительку англійської мови, вона з Філадельфії, і цілий рік я вчив з нею англійську.

My parents were confused and they were constantly thinking about our next steps. Eventually, my dad found a new job, and we moved to Azerbaijan for a year. Azerbaijan is a country located at the intersection of South Eastern Europe and Western Asia. However, I couldn't attend a local school due to overcrowded classrooms with approximately 50 students in each. Furthermore, it was necessary to know the Azerbaijani language, so I was not accepted to school. My parents found a solution, and I began my third grade through an online Ukrainian school, which I successfully completed. My parents provided significant support during this period because it was sometimes challenging to grasp new material through online teaching. Also, my mom found an English teacher for me, she was from Philadelphia. I studied English with her for a whole year.

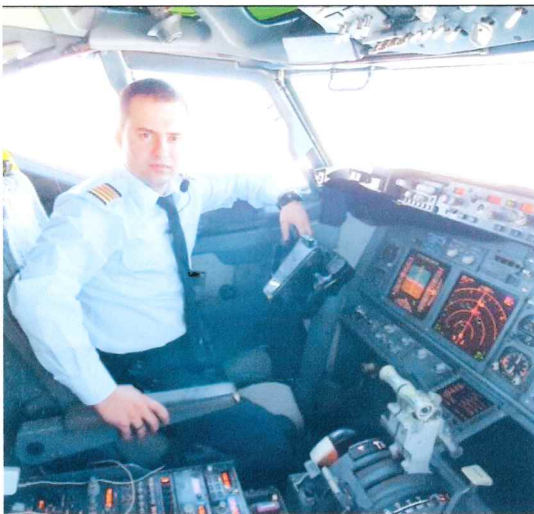
Але так не могло довго продовжуватись, мені було дуже важко вчитись вдома та не спілкуватись з однолітками, і тому батьки знову почали думати про переїзд. На щастя, тата запросили на роботу в американську авіакомпанію. У вересні 2023 року ми купили квитки, та вирушили до Сполучених Штатів Америки. Для мене це була дуже цікава та необхідна подорож, на іншу сторону нашої величезної планети!

However, this situation could not continue for long. Learning at home and being separated from peers became increasingly difficult for me. Therefore, my parents started thinking about moving again. Fortunately, my dad received a job offer from one American airline. In September 2023, we bought tickets and set off for the United States of America. For me it was a very exciting and unfamiliar journey to the other side of our vast planet!

Коли я навчався в другому класі, в Україні розпочалася війна! Ми прокинулись з мамою вночі від гучних вибухів і дуже злякались. Мого тата не було вдома, бо він працює пілотом і тієї ночі він був на роботі. Ми з мамою залишились вдвох. Тато не зміг прилетіти додому тому, що повітряний простір над Україною закрили через ракети і ворожі винищувачі. Залишатись було небезпечно і моя мама вирішила їхати за кордон. Мій тато на той час був в Іспанії і ми поїхали до нього. Там ми жили на протязі трьох місяців. Я навіть почав відвідувати недільну школу, але не відчував себе учнем.

While I was studying in the second grade, the war broke out in Ukraine! My mother and I woke up at night from very loud explosions, and we felt so frightened. My dad, who worked as a pilot, was not at home that night because he was on duty. We were left alone, just me and my mom. Unfortunately, my dad couldn't return home, because the airspace over Ukraine was closed due to missiles and enemy fighters. Staying there was dangerous, so my mom decided to go abroad. My dad was in Spain at that time and we went to him. We lived there for three months. During this period, I even began attending a Sunday school, although I didn't quite feel like a regular student.

Я дуже вдячний своїм батькам за те, що зараз в мене є можливість відвідувати таку чудову школу! І звісно я вдячний уряду Америки за те, що я, як іноземець можу тут без перешкод навчатись. Я так довго цього чекав! Тут мені дуже подобається, такі добрі люди навколо, такі молоді та енергійні викладачі, ввічливі та дружні діти! Сподіваюсь, ця велика пригода стане для мене щасливою!

I am very grateful to my parents for giving me the opportunity to attend such a wonderful school now! Additionally, I am thankful to the American government for the fact that I, as a foreigner, can study in a local school without any hindrances. I have been waiting for this for so long! I am truly enjoying my time here. There are such kind people around me, such young and energetic teachers, and polite and friendly kids! I hope this great adventure will turn out to be a happy one for me!

